

متن پرسش

با سلام: استاد بزرگواریم بنده در مورد نظر آقای جوادی آملی از شما سوالی پرسیدم، در مورد نظر آقای جوادی در مورد نفی ماهیات با این موضوع که آقای جوادی ماهیات رو در خارج به طور کلی چه به عنوان منظر و مظهر وجود چه دارای تحقق به تبع وجود نفی میکنن و اصلا قائل به هیچ نوع ماهیتی در خارج نیستن. من سعی کردم مزاحم اوقات شما نشم اما نشد. حضرت استاد بالاخره ما در کارهای روزمره با ماهیات سر و کار داریم در صنایع، معادن، پزشکی و تمام شوون عملی زندگی، خب این ماهیات اگر در خارج نیستن چطوری ما این ها رو با نگاه به خارج داریم انشاء می کنیم کارهای روزمره رو بر اساسشون تنظیم می کنیم؟ من اینو متوجه نشدم مثلا بنده روی صندلی میشینم آب مینوشم درخت می بینم. چطور میشه این ها هیچ کدوم در خارج از ذهن من هیچ تحقق نداشته باشه؟ آیا این مبنا کاشفیت علوم از خارج رو نفی نمیکنه؟ و ما رو با تفکر سوفسطایی مواجه نمیکنه؟ با این فرض تمام یافته های علوم چون روی ماهیات داره پیاده میشه نفی نمیشه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با نگاه اصالت وجودی، چنانچه انسان سلوک لازم را در خود ادامه بدهد آنچه را تحت عنوان ماهیات می بیند، همه را مظاهر وجود در اعیان مختلفه می یابد و این غیر از سوفسطایی گری است. موفق باشید